

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/771/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112227119
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112227119.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Kataríny Javorčíkovej v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova ul. č. 11, Žilina, zast. Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., Bárdošova ul. č. 2/A, Bratislava, proti žalovanej: D. E., naposledy bytom Š. R.. Č.. XX, B., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou T. Z., zamestnankyňou Okresného Q. B. I, o zaplatenie 61,57 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 7. júla 2014, č. k. 7C/217/2012-54, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 61,57 eur s prísl. pozostávajúcej z istiny 52,40 eur (nevyrovnaný debetný zostatok) a sankčného úroku z omeškania 9,17 eur. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že dňa 25.06.2007 žalobkyňa (v tom čase pod obchodným menom L. B. Q. T..Q..) so žalovanou platne uzatvorili zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX bez povolenia prečerpania. Žalovaná písomnou žiadosťou na formulári banky dňa 24.08.2007 požiadala o zrušenie tohto účtu s účinnosťou ku dňu 30.10.2007 a o vysporiadanie zostatku na účte bezhotovostným vkladom na iný účet, ktorého číslo však neuviedla. V čase zrušenia účtu mala žalovaná na účte prebytok vo výške 250,- Sk. Keďže však v žiadosti o zrušenie bežného účtu neuviedla údaj o tom, kam mal byť prebytok bezhotovostne poukázaný, žalobkyňa zrušenie účtu nezrealizovala. Napriek tomu mal súd prvého stupňa za to, že podľa § 715 ods. 1 Obch. zák. k výpovedi zmluvy žalovanou i k zrušeniu predmetného účtu platne došlo ku dňu uvedenému v žiadosti o zrušenie účtu, t. j. k 30.10.2007. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase zániku zmluvy o bežnom účte žalovaná disponovala prebytkom na účte, nemohlo dôjsť k prečerpaniu účtu žalovanou v čase pred účinnosťou jej výpovede zmluvy. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že žalobkyňa výzvou zo 04.10.2011 oznámila žalovanej výšku vykazovaného debetného zostatku (52,40 eur) na predmetnom účte a zároveň od tejto zmluvy žalobkyňa dňom doručenia výzvy odstúpila a žalovanú vyzvala na zaplatenie debetného zostatku v lehote troch dní od doručenia výzvy. Debetný zostatok bol na účte žalovanej vykazovaný až od 01.12.2010. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že konkludentným spôsobom došlo k zmene zmluvy a k uzavretiu zmluvy o poskytovaní služby povoleného prečerpania. Žalovaná totiž platne vypovedala zmluvu ku dňu 30.10.2007 a preto po tomto dátume nemohlo dôjsť k zmene jej obsahu rozšírením o službu prečerpania. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol. Záverom

dodal, že právny úkon odstúpenia od zmluvy žalobkyňou listom zo 04.10.2011 nie je platným právnym úkonom a nemá žiadne zákonom predpokladané účinky, keďže zmluva o úvere bola platne ukončená už výpoveďou žalovanej zo dňa 24.08.2007. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že so žalovanou uzavrela dňa 25.06.2007 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej zriadila žalovanej Rastový osobný účet. Žalovaná v čl. VII. bod 2. zmluvy vyhlásila, že obdržala obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaviazala sa ich dodržiavať. Predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a s príslušnými obchodnými podmienkami. Žalovaná podľa žalobkyne porušila zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky tým, že jej účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle čl. III. bodu 23. Všeobecných obchodných podmienok. Žalobkyňa preto v súlade s čl. III. bodom 36. Všeobecných obchodných podmienok listom zo 04.10.2011 odstúpila od zmluvy a vyzvala žalovanú na úhradu príslušného debetného zostatku v lehote troch dní od doručenia odstúpenia. Keďže žalovaná na túto výzvu nereagovala, žalobkyňa dňa 12.10.2011 vyrovnala nevyrovnanú výšku debetného zostatku (účtovná operácia banky), a preto sa v konaní domáha zaplata sumy zodpovedajúcej nevyrovnanému debetnému zostatku vo výške 52,40 eur, ktorá pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch za vedenie účtu a úrokov, prípadne iných poplatkov súvisiacich s vedením účtu a sankčného úroku (zmluvnej pokuty) vo výške 9,17 eur, ktorý je oprávnená účtovať si v zmysle čl. III. bodu 23. Všeobecných obchodných podmienok vo výške podľa sadzovníka poplatkov (t. j. 20 % ročne do zaplata). Žalobkyňa si sankčný poplatok uplatňovala z vyčíslenej istiny 52,40 eur iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. od 13.10.2011, do dňa podania žaloby. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaná síce žiadala o zrušenie účtu, keďže však neuviedla ako má byť vysporiadaný zostatok na účte, nemohlo k zrušeniu účtu, a teda aj k platnej výpovedi zmluvy, dôjsť. Žalobkyňa preto účet žalovanej stále viedla a spravovala, za čo si v zmysle zmluvy účtovala poplatky za vedenie účtu a tiež aj úroky na ľarchu účtu žalovanej. Žalovaná sa tým postupne dostala do debetu. Žalobkyňa poznamenala, že v danom prípade nedošlo k poskytnutiu služby povolené prečerpanie, ale žalovaná suma pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch za vedenie účtu, z úrokov a z poplatkov za upomienky, ktoré si účtovala na ľarchu účtu žalovanej, keď táto prestala disponovať so svojim účtom. Na nároku banky na poplatky súvisiace s vedením účtu podľa žalobkyne nič nemení ani fakt, ak klient banky napr. svojim účtom nemanipuluje alebo ak z účtu vybral všetky finančné prostriedky, pretože účet je stále vedený až do vypovedania zmluvy niektorou zmluvnou stranou. Žalobkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že zmluva o bežnom účte patrí medzi tzv. absolútne obchody, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka a banka ako obchodná inštitúcia časť obsahu svojich zmlúv určuje odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. V zmysle § 273 Obch. zák. a jednotlivých ustanovení Všeobecných obchodných podmienok tak mala za to, že došlo k platnému dojednaniu povinnosti platiť sankčný poplatok v prípade porušenia ustanovení zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok žalovanou. Tento spôsob je aj v súlade so zaužívanou praxou v bankovom sektore a žalovaná podpisom zmluvy vyhlásila, že sa zaväzuje dodržiavať zmluvu ako aj Všeobecné obchodné podmienky a že je s nimi oboznámená, Preto žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa o nedôvodnosti nároku na zaplata sankčného poplatku. K poukazu súdu prvého stupňa na skutočnosť, že v žalobe boli použité Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.07.2012, teda nie v čase vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, uviedla, že išlo o nedopatrenie, pričom tieto Všeobecné obchodné podmienky boli po obsahovej stránke takmer totožné so Všeobecnými obchodnými podmienkami platnými a účinnými v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktoré priložila k svojmu odvolaniu. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom podľa žalobkyne zasiahol do jej práva na súdnu ochranu garantovaného Ústavou SR, pretože prejednávanú vec nesprávne posúdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, s vykonanými dôkazmi súdom prvého stupňa, ako aj s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa konštatuje, že súd prvého stupňa v predmetnej právnej

veci na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci a vec zároveň po právnej stránke aj správne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Zo spisu vyplýva, že účastníci konania dňa 25.06.2007 uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou žalobkyňa zriadila žalovanej rastový osobný účet. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že na základe tejto zmluvy poskytla žalovanej službu Povolené prečerpanie na osobnom účte a poskytla jej na tento účet peňažné prostriedky, ktoré mohla žalovaná čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu, pričom počas platnosti zmluvy prečerpala sumu 52,40 eur, ktorej sa žalobkyňa v konaní domáhala spolu so sankčným úrokom z omeškania vo výške 9,17 eur. Z čl. I bodu 4 zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb však vyplýva, že žalovaná nežiadala zriadenie služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Odvolací súd má zhodne so súdom prvého stupňa za to, že k uzavretiu zmluvy o poskytovaní služby povoleného prečerpania nemohlo dôjsť ani konkludentným spôsobom opísaným žalobkyňou v žalobe a v čl. I. bode 4 zmluvy. Žalovaná totiž prostredníctvom formulára žalobkyne dňa 24.08.2007 požiadala o zrušenie predmetného účtu ku dňu 30.10.2007. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 715 ods. 1 Obch. zák., v zmysle ktorého môže majiteľ účtu kedykoľvek s okamžitou účinnosťou zmluvu písomne vypovedať. Podľa Všeobecných obchodných podmienok žalobkyne platných v čase uzavretia predmetnej zmluvy (čl. III. písm. A. bod 35.) klient vypovedá zmluvu o účte písomne formou žiadosti o zrušenie účtu na formulári banky ku dňu uvedenému v žiadosti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaná zmluvu o zriadení rastového osobného účtu vypovedala v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobkyne s účinnosťou k 30.10.2007. Dňom 30.10.2007 teda došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Žalovaná pritom v tento deň nemala na účte debetný zostatok. Naopak, zostatok na jej účte bol 250,- Sk (8,30 eur). Do debetu sa aj podľa tvrdení žalobkyne mala žalovaná dostať až dňa 01.12.2010 (č. I. 6), teda viac ako tri roky po vypovedaní zmluvy. Keďže v čase, keď žalobkyňa začala vykazovať na účte žalovanej debetný zostatok, už medzi účastníkmi konania neexistoval žiaden zmluvný vzťah, nemohlo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní služby povoleného prečerpania ani konkludentným spôsobom automaticky tým, že sa žalovaná dostala do debetu, ako to tvrdila žalobkyňa v žalobe. Žalobkyňa tak v konaní nepreukázala základ svojho uplatňovaného nároku a súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobu zamietol. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené rovnako ako súd prvého stupňa nepovažoval za platné odstúpenie od zmluvy žalobkyne zo dňa 04.10.2011, keďže v čase tohto odstúpenia už medzi účastníkmi konania zmluvný vzťah neexistoval v dôsledku výpovede zmluvy žalovanou ku dňu 30.10.2007.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní argumentovala tým, že k poskytnutiu služby povolené prečerpanie nedošlo, ale žalovaná suma pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch za vedenie účtu, z úrokov a z poplatkov za upomienky, odvolací súd poznamenáva, že tieto tvrdenia sú v rozpore s tvrdeniami, o ktoré žalobkyňa opierala svoj nárok v podanej žalobe a v konaní na súde prvého stupňa a predstavujú odlišný základ nároku žalobkyne. Keďže ich žalobkyňa v konaní na súde prvého stupňa neuplatnila, pričom nejde o žiadne skutočnosti v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p., tieto nemôžu byť odvolacím dôvodom. Ani ak by žalobkyňa už v žalobe svoj nárok na zaplatenie sumy 61,57 eur kvalifikovala ako nedoplatok na poplatkoch za vedenie účtu, úroky, prípadne iné poplatky súvisiace s vedením účtu a sankčný úrok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu a ktorý vznikol v dôsledku porušenia zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok žalovanou tým, že jej účet dosiahol debetný zostatok, nemala by v konaní úspech. Z vyššie uvedeného totiž vyplýva, že žalovaná dňa 24.08.2007 vypovedala zmluvu so žalobkyňou a ku dňu 30.10.2007 došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Po tomto dni sa teda už žalovaná nemohla dopustiť porušenia zmluvných podmienok, z ktorého žalobkyňa odvodzovala svoj nárok v odvolaní a nemohol jej vzniknúť nepovolený debetný zostatok na účte.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvolaciu argumentáciu žalobkyne, že žalovaná síce žiadala o zrušenie účtu, ale keďže neuviedla ako má byť vysporiadaný zostatok na účte, nemohlo k zrušeniu účtu dôjsť, žalobkyňa ho ďalej viedla a spravovala, za čo si v zmysle zmluvy účtovala poplatky aj úroky a žalovaná sa tým postupne dostala do debetu. Je pravdou, že žalovaná v žiadosti o zrušenie účtu zo dňa 24.08.2007 neuviedla číslo účtu, na ktorý žiadala previesť zostatok na zrušovanom účte, táto skutočnosť však podľa názoru odvolacieho súdu nemá vplyv na platnosť vypovedania zmluvy a neznamena pokračovanie v zmluvnom vzťahu účastníkov konania. Podľa § 715 ods. 3 Obch. zák. o

naložení so zostatkom na zrušenom účte rozhoduje majiteľ účtu, ktorý môže požadovať buď vyplatenie zostatku v hotovosti alebo jeho prevedenie na iný účet. Obdobne to vyplýva aj z čl. III. písm. A. bodu 35. Všeobecných obchodných podmienok žalobkyne, v zmysle ktorého zostatok na účte v prípade vypovedania zmluvy klientom vyplatí banka klientovi podľa jeho dispozícií uvedených v žiadosti. Zároveň podľa tohto bodu je banka oprávnená vyporiadať svoje pohľadávky voči klientovi započítaním zo zostatku. Ak teda žalovaná v čase zrušenia účtu mala na účte kreditný zostatok, žalobkyňa bola povinná tento jej vyplatiť. Žalovaná však v žiadosti o zrušenie účtu neuviedla spôsob vyplatenia zostatku na účte, resp. neuviedla číslo účtu, na ktorý jej mal byť zostatok poukázaný. Žalobkyňa teda naďalej evidovala zostatok na účte žalovanej a podľa dokladu priloženého k žalobe (rezervovanie prostriedkov na č. I. 18) sumu vo výške 250,- Sk dňa 11.09.2007 zablokovala ako poplatok na zrušenie osobného účtu, a to do 31.12.2007. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa mala kladný zostatok na účte žalovanej započítať na svoje náklady súvisiace s vedením jej účtu v čase kedy sa tieto pohľadávky stretli a nepokračovať ďalej vo vedení účtu žalovanej a navyšovaní poplatkov za jeho vedenie a správu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.